

ברית-המועצות: "נייט" לפארוק קדומי

ייצב הדור החדש לפני בעיית האבטלה, שהילכה אימים על הדור הקודם, וסייעה לעליית הנאצים בגרמניה. צורת ההתמודדות הכלכלית, החברתית והפוליטית עם

הלמוט שמידט
2200 פשיטות רגל

התופעה, תקבע, לא פחות מאשר עניין הנשק הגרעיני, את פני מערב-גרמניה במחצית השנייה של שנות ה-80.

דרום-אפריקה:

הבהלה לזהב

כורים אפריקאים, שחורים, נורו למוות ליד יוהנס-בורג, 500 פועלים נוספים פוטרו, ו-800 נמלטו לאזור השבטי שבו שולט הרעב.

במכת לחדשות בטלוויזיה הוצגו השוכתים כ"מתפר-עים". בעלי מיכרות-הזהב כבר הודיעו שכורים שחורים רבים יפוטרו בימים הקרובים. הם הביעו את ביטחונם שכוחות-הביטחון יטפלו במצב. הרף המשבר היחסי בעינינו, הם נשמעו שאננים, אין כל בעיה להשיג כורים שחורים חדשים, ממושעים יותר. השחורים בדרום-אפריקה סובלים בשנים האחרונות מאבטלה. רבים יקפיצו על כל גזב פנוי, אפילו בשכר-עבודה ירוד.

פי שמונה וחצי. על הרקע לשביתה אין טעם להשיג מיע דבריי-פרשנות ארוכים. די במישפט אחד כדי להביא בין הכל, ובכך גם להאיר את המניע הכלכלי השקוף כל-כך במדיניותה הגזענית של ידידה לבית ז' של ממשלת ישראל:

- כורה שחור מרוויח בממוצע 112 דולר בחודש.
- כורה לבן מרוויח באותן שעות, ובעבודה יותר קלה ויותר נוחה, 960 דולר בחודש — יותר מפי שמונה וחצי.

מישהו זקוק לפירושים נוספים?

מחנה השלום מפגין נגד מילחמת-לבנון
הפלסטינים לא ישכחו

את קשייו של ראש-ממשלת גרמניה, הלמוט שמידט. רוב המשקיפים מצביעים על בעיית הצבת הנשק הגרעיני על אדמת גרמניה, וההתנגדות העזה לכך מצד האגף השמאלי במפלגתו, כסכנה העיקרית להמשך קיום "שיל-טונג" בגרמניה. האגף השמאלי במפלגה הסוציאלי-דמוקרטית השלטת הצליח לזכות בתמיכה עממית חסרת-תקדים. הפער בין העמדות הולך וגדל, ויש המדברים אפילו על סכנת פילוג במפלגה.

שורתפים ליברלים. שמידט עצמו ממשיך במדיניות המסורתית של תיאום והירי עם וושינגטון, תוך ביקורת הולכת וגוברת על מישטרו של רונלד רגן. לאחרונה, הביע פעמים רבות חוסר-רצון מרוב פותו המאכזבת של עמיתו, נשיא צרפת פרנסואה מיטראן, לתכתיבי הבית הלבן. עם זאת, הוא חייב להתייחס גם בשותפיו הליברליים בקואליציה, המגלים הסתייגות הולכת וגוברת מההשפעה הגדולה של השמאל במפלגת השילטון.

הממשלה כולה נתונה כיום במשבר עמוק, בשל האבטלה הגדולה בגרמניה. השבוע נרשמו 1.8 מיליון מובטלים, המספר הגדול ביותר מאז שנות ה-50. בתוך שנה אחת נוספו יותר מחצי מיליון בני-אדם לצבא

המובטלים הגרמני. עוד 600 אלף פועלים מועסקים במישורת חלקיות, במשכורות נמוכות מאוד.

את המכה הקשה ביותר ספג ענף-הבנייה. בשנה האחרונה פשטו את הרגל 2200 חברות קבלניות, רובן חברות פרטיות קטנות. 800 חברות נוספות עומדות לפני תהליך דומה בתקופה הקרובה. שמידט אינו מצפה להתאוששות קרובה. הוא הודיע על קיצוצים נוספים בתקציבים הציבוריים, שגרמו לביטול חלק ניכר מהתוכניות לבניית כבישים חדשים בגרמניה. גם התוכנית לבניית-ציבור מקפאו לחלוטין. התוצאה הבלתי-נמנעת: עשרות אלפי מובטלים חדשים.

הנם הכלכלי תם. עד החורף הבא מצפים בגרמניה ליותר משני מיליון מובטלים, ולתופעת-ליוואי של עבריינות גוברת, יאוש בקרב בוגרי בתי-ספר, בעיקר בערי התעשייה, שאין להם כל סיכוי להשיג עבודה. האופור-יזציה הנוצרית-דמוקרטית מנצלת, כמובן, את המצב לטובתה, חרף העובדה שתוכניתה הפוליטית נועדה לרפא את הכלכלה עליידי יצירת אבטלה גדולה עוד יותר, בנוסף מרגרט תאצ'ר.

מכל מקום, ברור לכל שעידן הנס הכלכלי הגרמני תם. למרות חוסנה היחסי של הכלכלה הגרמנית, מת-

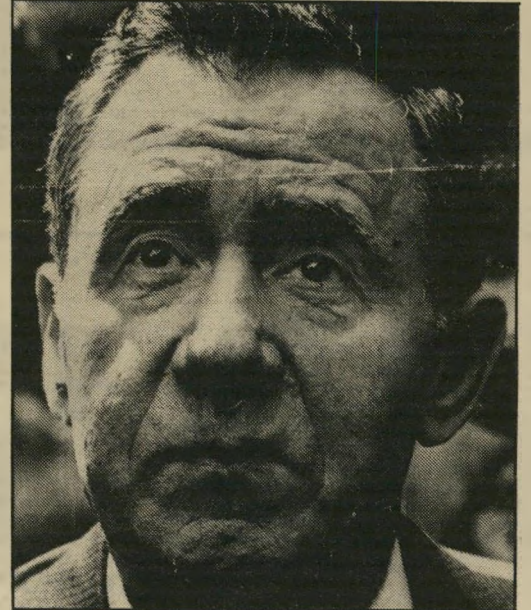
מאז תחילת הקרבות בלבנון משוטט שררהחוק אש"ף, פארוק קדומי, ברחבי העולם ומשמיע הצהרות שרוח גבורה ועיוזן גורפת מהם למרחוק. כרגיל במיקר-רים כאלה, מסייע המרחק הפיסי מזירת-הקרבות למוראל הגבוה של קדומי.

קדומי הוא אומנם איש פת"ח, אבל הוא ידוע כתומך נלהב של ברית-המועצות בתוך אירגונו. אין לבוא אליו בטענות על כך, אולי ההיפך הוא הנכון. אין ספק שאר-צות-הברית נטלה חלק פעיל מאוד בקנוניה שקדמה לפלישה הישראלית ללבנון.

האמריקנים סייעו לאיראל שרון לפגוע קשות באירגון המדיני היציג של הפלסטינים, ובכך הרחיקו עוד יותר את השלום מהמירח-החיוכן. ישראל הפכה קבלן מישנה של מישטר רגן למלאכות מזהמות בדרום-אפריקה וב-אמריקה הלטינית, והאמריקאים גמלו לה בסיוע צבאי ומדיני בדרום-לבנון. האינטרס האמיתי של שני העמים, הישראלי והפלסטיני — הסכם הדדי ביניהם ולמענם — התרחק מאוד מסיכוי כלשהו של הגשמה.

אבל גם לקדומי אין מה להודות לפטרוניו. כבר תיארנו בשבוע שעבר את יחסם הקר והפתדני של הסרי-בייטים לאש"ף (הנולס הזה 2340). השבוע זכה קדומי עצמו לקיתון של צונגין מברית-המועצות. הוא הושפל באורח אישי ממש, ועוב את מוסקווה במפתי-גפס.

מליצות קלאסיות. כל סיפור ביקורו של קדומי במוסקווה מטיל אור נוסף על הטרנדיה של הפלסטינים. עסקן בכיר זה, ותומך-מוסקווה ידוע מזה שנים רבות, נאלץ לתגבר את עצמו בשני שרי-חוף ממדינות ש-רניות ואנטר-סובייטיות, כדי שיוכל בכלל לזכות בהק-שבה רצינית במוסקווה! שרי-החוף של מארקו ושל כוויית (בשתי המדינות נהגים לאסור אנשים כמו קדומי בשל... תמיכה בברית-המועצות) ליוו אותו לפני-

שרי-החוף הסובייטי גרומיקו
הכשר ממארוק ומכוויית

שה עם שרי-החוף הסובייטי, אנדריי גרומיקו, במיסגרת המאמצים המאורחים מדי של ארצות-ערב לנקות במקר-צת את מצפונם.

גרומיקו, שנשא פעם נאום ציוני באום (ב-1947), לא הסתיר את זעמו הרב על ישראל. כל המליצות הקלא-סיות נגד התוקפנות נשורו במסר שלו לאורחיו. עם זאת, הוא סירב לחלוטין להבטיח עזרה ממשית כלשהי. גרומיקו הבהיר לקדומי ולבני-לוחייתו הנכבדים, שאין לצפות לצי סובייטי באיזור, ואף לא לחץ על סוריה לפעול ברצינות נגד ישראל. ההיפך הוא הנכון. מוסקווה דבקה במדיניותה הנוכחית, ותמשיך לרסן את הסורים ולמנוע הרפתקנות.

קדומי ושני שרי-החוף קיימו מסיבת-עיתונאים, הרי דיעו שהשיחות עם גרומיקו היו "מוצלחות" וחזרו כלער-מת שבאו. יש להניח ששרי-החוף של אש"ף יחכה להתפתחויות, יצטרף אולי לאחד מאירגוני הסירוב, ימ-שיך להרתיע (בצדק) נגד האימפריאליזם האמריקאי, ימשיך להתעלם (שלא בצדק) מחלקה של מוסקווה בטר-גדיה, לטות ארוך, תתאפשר הידברות פלסטינית-ישר-ראלית ביתר קלות, אם שני הצדדים ינקטו במדיניות-בלתי-מזדהה, אך הדרך למדיניות כזו עוד ארוכה מאוד.

מערב-גרמניה:

האבטלה מאיימת

על שמידט

בשנה האחרונה נהגת העיתונות העולמית לתאר